

door zonder stedenbouwkundige vergunning ontbost te hebben in de zin van het bosdecreet van 13 juni 1990 van alle met bomen begroeide oppervlakten bedoeld in artikel 3, § 1 en § 2 van dat decreet.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

het ontbossen van een voormalig dennenbos (stuk 3).

gelegen in recreatiegebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 50).

B. - Bij inbreuk op artikel 44 § 1-1., 64, eerste, tweede, derde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)

- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

1. op niet nader te bepalen data, in de periode van 15 november 1997 (stuk 11) tot en met 20 november 1997 (stakingsbevel):
het plaatsen van een betonplaat van 3 meter op 7 meter (stuk 3);

2. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2000 tot en met 31 december 2000 (stuk 60):

het plaatsen van een houten tuinhuis van 6 vierkante meter (stuk 56);

3. op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 januari 2000 tot en met 31 december 2000 (stuk 60):

het plaatsen van een hondennen van 7 vierkante meter (stuk 56);

gelegen in recreatiegebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 50) in strijd met de verkavelingsvoorschriften (stuk 86).

C. Op een niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 januari 2000 (stuk 60) tot en met 31 december 2000:

- bij inbreuk op de artikelen 68 en 83 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)

- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in het artikel 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het werk of de handelingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, van de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, van de beschikking van de voorzitter

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 146 al. 5°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening handelingen, werken of wijzigingen voortgezet te hebben in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding, zoals bepaald in artikel 146 5°,

In casu

door op de betonnen plaat, zoals omschreven in tenlastelegging B1, waarvoor de werken op 20 november 1997 (stuk 4) werden stilgelegd wat bekrachtigd werd op 20 november 1997 (stuk 5), een tuinhuis en hondennen te plaatsen zoals respectievelijk omschreven in tenlastelegging B2 en B3 (stuk 56).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B1, B2, B3 en C de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk 31 december 2000.

Op 14/01/2004 stelden de verbalisanten vast dat de toestand met betrekking tot de aanplant van de bomen nog niet was veranderd sedert de laatste vaststellingen van 28/08/2003.

Op 16/04/2004 verklaarde de beklaagde aan de verbalisanten dat hij het onroerend goed verkocht in december 2003 en dat hij derhalve niets meer kon doen. Het onroerend goed werd verkocht bij akte verleden voor notaris _____ te _____ op 1/12/2003.

2. Herstelvordering

Door het College van Burgemeester en Schepenen van _____ werd bij beslissing van 13/04/2004 een herstellvordering gesteld, bestaande in het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, zijnde :

- afbraak van het tuinhuis van 6m²;
- afbraak van de hondenren van 7 m²;
- afbraak van de betonnen plaat van 21m²;
- het verwijderen van alle funderingen van de hierboven vermelde constructies;
- het verwijderen op reglementaire wijze van alle afbraakmaterialen;
- het herstellen van het maaiveld.

Tevens werd het opleggen van een dwangsom gevorderd ten bedrage van 125 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Met betrekking tot het ontbossen sloot het College van Burgemeester en Schepenen zich aan bij de herstellvordering van de gemachtigde ambtenaar van 26/08/2002.

In deze vordering werd het herstel van de oorspronkelijke begroeiing gevorderd en de heraanplant van de gekapte bomen. Tevens werd het opleggen van en dwangsom van 125 euro per dag vertraging in de uitvoering van het vonnis, gevorderd.

Bij schrijven van 22/11/2004 deelde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur mede dat zij geen herstellvordering wenste in te leiden en zich niet aansloot bij de door de gemeente gestelde herstellvordering.

3. Ten gronde

De in hoofde van de beklaagde aangehouden tenlasteleggingen zijn blijkens de in het strafdossier voorhanden zijnde gegevens bewezen.

De bestraffing dient bepaald te worden rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten, alsmede met de persoonlijkheid van de beklaagde.

De door de beklaagde gepleegde feiten zijn objectief beschouwd ernstig. Immers het naleven van de stedenbouwkundige voorschriften belangt de ganse huidige en toekomstige leefgemeenschap aan.

De beklaagde is zijn belofte tot het heraanplanten van de door hem gerooide bomen,

nooit nagekomen; het tuinhuis en de honderen werden opgericht nadat de beklaagde reeds een bevel tot stopzetting van de werken had ontvangen.

Er dringt zich een bestraffing op zoals hierna bepaald.

Overwegende dat de verscheidene feiten hierboven vermeld sub A, B en C de uitvoering zijn van één ongeoorloofd besluit; dat zij in zodanig verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten beschouwd worden en dus maar één misdrijf uitmaken, zodat in toepassing van art.65 van het Wetboek van strafrecht. wegens die misdrijven, slechts één straf, namelijk de zwaarste, behoort te worden uitgesproken:

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 4 V.T., art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190 ter, 194, 195;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew.art.36 wv 07.02.2003;(opdecimen)

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65;

W. 1.8.1985,art. 28,29; gew. W. 24.12.1993,art. 3 & W.22.04.03; K.B. 18.12.1986, art.58; gew.K.B.

19.12.2003, art.45 WVV 07.02.2003; gew. art. 1 K.B. 31.10.2005);

EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak;

Veroordeelt de beklaagde voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A, B en C samen tot een geldboete van HONDERD FRANK, gedeeld door 40,3399, met 1990 opdecimen verhoogd [=x 200], 495,79 euro bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van 1 maand.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 45 opdecimen verhoogd, € 137,50 bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beklaagde éénmaal deze som;

Legt tevens aan de veroordeelde een **vergoeding** op van € 25 als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 217,81 euro;

Rechtsdoende over de vordering tot herstel van herstel van de plaats gelegen te onder beveelt het perceel ten kadaster gekend in de oorspronkelijke toestand, zijnde:

- afbraak van het tuinhuis van 6m²;
 - afbraak van de hondenren van 7 m²;
 - afbraak van de betonnen plaat van 21m²;
 - het verwijderen van alle funderingen van de hierboven vermelde constructies;
 - het verwijderen op reglementaire wijze van alle afbraakmaterialen;
 - het herstellen van het maaiveld.
 - het herstel van de oorspronkelijke begroeiing
- de heraanplant van de gekapte bomen en dit alles binnen de termijn van acht maanden te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van onderhavig vonnis.

Veroordeelt de beklaagde tot het betalen van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in geval van niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

---- VEERTIEN JUNI TWEEDUIZEND EN ZES ----

Aanwezig: -----

ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Substituut-Procureur des Konings;
adiunct-griffier: